

2. Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256, 24.10.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Österrike)) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH mot Landeshauptmann von Wien

(Mål C-338/09) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Etableringsfrihet — Konkurrensregler — Cabotage trafik — Nationell busslinje för personbefordran — Ansökan om tillstånd att trafikera en busslinje — Koncession — Tillstånd — Villkor — Krav på innehav av ett huvudkontor eller ett fast driftställe inom det nationella territoriet — Intäktsbortfall som äventyrar lönsamheten på en linje för vilken koncession redan har beviljats)

(2011/C 63/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Svarande: Landeshauptmann von Wien

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Tolkning av artikel 49 EG och följande artiklar samt av artikel 81 EG och följande artiklar — En medlemsstats lagstiftning enligt vilken det för beviljande av koncession för att driva linjetrafik med ett allmänt transportmedel krävs att två villkor är uppfyllda, nämligen dels att den som ansöker om koncession är hemmahörande i medlemsstaten i fråga, dels att den nya linjen inte äventyrar lönsamheten för en befintlig liknande linje

Domslut

1. Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, liknande den som avses i det nationella målet, enligt vilken det, för beviljande av tillstånd för att driva en stadsbusslinje för personbefordran som trafikeras förutbestämda hållplatser efter en fastlagd tidtabell, krävs att koncessionssökande näringsidkare etablerade i andra medlemsstater har ett huvudkontor eller ett annat driftställe i värdmedlemsstaten redan innan tillstånd att driva nämnda linje har utfärdats. Däremot utgör artikel 49 FEUF inte hinder för en nationell lagstiftning med

krav på innehav av ett driftställe när kravet börjar gälla efter det att tillstånd har beviljats och innan linjen tas i drift.

2. Artikel 49 FEUF ska tolkas på så sätt, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en ansökan om tillstånd att driva en busslinje för turiständamål kan avslås på grundval av minskad lönsamhet för ett konkurrerande företag som innehar tillstånd att driva en linje som helt eller delvis trafikerar samma sträcka, och detta enbart på grundval av det konkurrerande företagets påståenden.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Malta

(Mål C-351/09) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Artiklarna 8 och 15 — État des eaux intérieures de surface — Upprättande och genomförande av övervakningsprogram — Underlåtenhet — Framställning av sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen — Underlåtenhet)

(2011/C 63/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán och K. Xuereb)

Svarande: Republiken Malta (ombud: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech och Y. Rizzo)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1) — Skyldigheten att upprätta övervakningsprogram för ytvatten och att göra dem operationella — Skyldigheten att lägga fram sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen för ytvatten

Domslut

1. Republiken Malta har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 8 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, genom att underlåta att upprätta övervakningsprogram för ytvatten och att göra dem operationella enligt artikel 8.1 och 8.2 i direktivet, samt att lägga fram sammanfattande rapporter om övervakningsprogrammen för ytvatten enligt artikel 15.2 i direktivet.